

Luksus — hvilket jeg ikke tror noget Menneske hidtil er faldet paa at kalde dette Krydderi —, svarede Finansministeren: Det er i alt Fald en Vare, som udmærket godt kan bære denne Toldforhøjelse.

Det er rigtigt. Peber kan sikkert bære denne Toldforhøjelse, som her er foreslaaet; men med denne Motivering kan en hvilken som helst Toldforhøjelse begrundes, lige fra Finanstoldsatser paa Nødvendighedsartikler, hvor man f. Eks. kan nævne Salt, der jo rangerer ved Siden af Peber, til hvilke som helst andre Forbrugsartikler, og tillige kan denne Motivering benyttes til hvilken som helst Ændring bort fra Frihandelsprincippet og over til Belastning af Varer ogsaa i Beskyttelsesøjemed.

Den højtærede Finansminister har flere Gange sagt, at den Paragraf, som omhandler Straffetolden, indeholder ikke noget nyt, for en saadan Straffetoldparagraf har der altid været i vor Toldlov. Det er meget rigtigt, der har været en saadan Paragraf. Men naar ærede Medlemmer vil se paa den bestaaende Straffetoldparagraf og den, der foreslaas nu, vil man se, i hvilken Grad den er forandret, i hvilken Grad den her foreslaaede Straffetoldparagraf tillader Forhøjelse af Tolden, med andre Ord, i hvilken Grad man her begærer Adgang til at skærpe et Vaaben i Varekrigen.

Det er et af Beskyttelsens almindeligt hævdede Principper; at man overfor andre Lande maa have et Vaaben i Varekrigen. Her er det ført ind i Form af en Straffetoldparagraf, i Form af en Skærpelse af en ganske overordentlig Art, jeg tror, den er forhøjet 700 pCt. udover den hidtil gældende Størrelse. Ud fra den samme Betragtning kan man, naar man tænker sig disse Forhandlinger, fortsat i Løbet af et Aarstid, godt tænke sig, hvor langt Regeringen kan være kommet paa andre Punkter i Bedømmelsen af Varekrigen og Tolden som et Middel i denne.

Men naturligvis, denne Lov har foruden den Begrundelse at skulle være Midlet til at tilvejebringe Tid til et Toldforlig tillige en anden Begrundelse, nemlig den at danne Baggrunden, Udgangspunktet for det store Militærforlig, som den højtærede Statsminister vil anvende Juni Maaned til at tilvejebringe, eller, hvis det skulde glippe, da i Forbindelse med de to andre Skatte love at tilvejebringe Midler for Regeringen til at holde ud 1 Aar endnu, hvis man har saa lang Tid fornøden til Tilvejebringelse af Forliget. Men det er nok snarere den første Begrundelse; thi Ministeren brugte en meget kraftig Udtalelse, da han første

Gang talte om dette Spørgsmaal. Da han sagde, hvorfor han skulde være færdig i Juni Maaned, brugte han den Vending, at ellers vilde Hæren og Flaaden blive demoraliseret. Udtalelsen forekom mig mærkelig, allerede da den fremsattes, og jeg gjorde derfor nogle Bemærkninger derom. Senere har jeg ved at tænke over den forstaaet, at det maaske mere har en billedlig Betydning.

Det er maaske ikke den Hær og Flaade, der sorterer under Hr. Klaus Berntsen, den højtærede Forsvarsminister, hvis Demoralisation maa frygtes, hvis Forliget ikke kommer nu. Det er maaske snarere den Hær og Flaade, som den højtærede Statsminister raader over. Han frygter maaske, at Hæren, Venstre, og Flaaden, de Konservative, demoraliseres, hvis han ikke faar Forliget nu. Det ærede Medlem Hr. Drachmann har betegnet de Konservative som „De selvstændige Mænds Parti“; det maa saa vel ogsaa være tilladt at bruge denne ny Partibetegnelse, „De selvstændige Mænds Parti“. Det er muligt, at dette Parti skal tages med Hast og med en Trumf, hvis ikke den Demoralisation, der udgaar fra det ærede Medlem Hr. Holstein, skal brede sig.

Og hvad Venstre angaar, har man for ganske nylig set en Udtalelse i det Organ, der udgives af den Mand, der vistnok bedst kender de sønderjydske Medlemmer af Venstre. Dette Organ har overfor disse Mænds Stilling til Kirkelovene sagt, at man ikke kan frigøre sig for den Opfattelse, at Partibundetheden vejer mere end den inderste Overbevisning. Det er det Organ og den Mand, som sikkert kender den sønderjydske Fløj af Venstre bedst, som har tilkendegivet denne Opfattelse af disse Mænds Holdning i Kirkelovene, idet han paa det skarpeste betegner deres Holdning her som fordærvelig for Sønderjylland og egnet til at fremkalde en overordentlig Misfornøjelse dernede, fordi man formindsker Rettigheder i Stedet for at bevare eller forøge dem.

Men idet han saaledes nævner som sin Opfattelse, at Partibundethed har vejet mere end den inderste Overbevisning for disse Mænd, kan man jo tænke sig, at Tiden kunde løse ved Partibundetheden og atter bringe Overbevisningen til større Ære, med andre Ord, at der ogsaa politisk kunde fremkomme Demoralisation i Venstrepartiet, hvis man ikke skyndte sig.

Det er derfor, jeg ved nærmere Overvejelse er kommet til den Opfattelse, at den Udtalelse, som, hvis den var rettet mod den virkelige Hær og Flaade, var mere end